

Annie Lööf: Tal på kommundagarna i Örebro

Talare

Annie Lööf
Partiledare

Datum

1 februari 2013

Plats

Conventum, Örebro

Det är en kall dag i februari. Klockan har precis slagit sju och i Maj-Britt, kommunalråd i en helt vanlig kommun går ut till bilen för att skrapa rutorna. Frosten biter i kinderna och fingrarna blir snabbt valhänta. Iskall sätter sig Maj-Britt i bilen och en stund senare svänger hon upp på parkeringen till kommunhuset, det är fortfarande mörkt i alla fönster. Kaffet i maskinen är lika surt som vanligt. Dagen rullar på. Maj-Britt klipper bandet när Gymnasieskolan ska inviga ett nytt kök, nu kan äntligen pannkakor och kalops lagas från grunden.

Boendet för ensamkommande flyktingbarn har vandaliserats. En tjänsteman från tekniska sticker in huvudet genom dörren och ropar något om VA-systemet. Det kommer att korka igen om det inte prioriteras i budgeten för nästa år. VD:n på ett större plastföretag ringer och berättar med ansträngd röst att det är varsel på gång, igen.

Kvällen kröns med hämtning på fotbollsträning, makaroner och köttbullar, tre samtal med medlemmar och ett från socialdemokratiska oppositionsrådet. En kall dag i februari är slut. När signaturmelodin till Aktuellt spelas har vårt kommunalråd redan somnat. För någon kanske det låter som ytterligare en grå dag i den kommunala byråkratin. För oss är det en kamp för förverkligande av våra idéer, vår ideologi.

För någon är säkert Maj-Britt en visionslös kommunpamp.

Centervänner, för oss är hon en vardagshjälte. En vardagshjälte med ett uppdrag att förändra.

När jag kliver upp ur sängen på morgonen så misstänker jag att jag gör det av samma anledning som du.

Det handlar om föräldrarna som just varslats om uppsägning och som inte hade råd att köpa riktiga fotbollsskor i julklapp i år heller.

Det handlar om 22-åringen som precis fått sitt 80:e brev med inledningen ”Tack för ditt intresse, tjänsten har tillsatts med en annan sökande...”

Det är för småföretagaren som, dricker ännu en kopp svart kaffe och kämpar till nattlampans sken för att behålla sina två anställda genom krisen.

Det är för eldsjälens som fortfarande driver lanthandeln, trots att de var flera år sen den egentligen var lönsam.

Det är för flyktingbarnet som står ensam på en skolgård, i ett samhälle han inte förstår, omgiven av ett språk han inte pratar.

De är de som driver oss. Det är de som driver mig att varje dag göra mitt bästa för att rätta till vårt land och världens orättvisor. Det är om dem det handlar när du som kommunal eller regional politiker lägger ner själ och hjärta, mage och hjärna i att göra samhället runt omkring dig bättre.

Det är för dem vi ska formulera visionerna i ett nytt idéprogram för Centerpartiet. De senaste månaderna har vi avkrävts svar på vad vi INTE är.

Låt mig vara tydlig än en gång.

Jag är INTE för månggifte. Jag vill INTE slopa skolplikten. Jag vill INTE slopa arvsrätten. Jag är INTE nyliberal.

I ett nyliberalt samhälle är skolan, vården och omsorgen upp till människorna själva. Nattväktarstaten ska garantera människor säkerhet, men inte så mycket mer. Det är oerhört långt från vad något etablerat parti i Sverige ställer sig bakom.

Det får räcka nu, jag är trött på INTEN. Strategin från motståndarna är uppenbarligen att kleta på oss etiketter för att måla upp bilden av den hårda kalla borgerligheten. Jag vägrar köpa den bilden. Vänstern har inte monopol på ord som solidaritet och omtanke. Låt oss komma ihåg detta:

Ett århundrade av vänsterdominans i svensk politik ledde oss till ett samhälle med världens högst beskattade låginkomsttagare.

Ett samhälle där det offentliga i princip var den enda arbetsgivaren för alla de kvinnor som jobbade med vård och omsorg.

Ett samhälle där det var viktigare att skydda dem som redan hade ett jobb, än att öppna dörren för dem som stod i kylan och ville komma in på arbetsmarknaden. Kalla det för solidaritet om du vill, jag gör det inte.

Med Centerpartiet får den som varit sjuk en andra chans till jobb. Den som är ung kan få ett arbete. Kvinnors arbetsmarknad breddas. Och de som tjänar minst får flera tusenlappar mer i månaden.

Sverige är långtifrån färdigbyggt. Vårt samhälle har stora utmaningar framför oss och för mig är det uppenbart att vi kan göra så mycket mer. Centerpartiet står redo med både viljan och förslagen.

Men här en hälsning till den samlade vänstern: Våga inte kalla mig hård, kall och nyliberal. Lägg inte åsikter i min mun. Vill ni ha en fight om rättvisa och solidaritet? Välkomna. Handsken är kastad.

Den debatt som förts de senaste månaderna har varit tuff. Vi har svarat på frågor från i princip alla Sveriges journalister. Ni har dessutom svarat på frågor från kollegor på fikarasten, grannar vid postlådan, vänner vid middagar eller familjen vid julbordet. Jag vågar påstå att de debatterna, och de samtalen ofta är de svåraste.

De senaste veckorna har skadat Centerpartiet kortsiktigt. Kärnan i vår idédebatt har överskuggats av ytterligheter. Det är jag uppriktigt ledsen över.

Ändå är jag övertygad om att det på sikt kan komma något bra ur den här diskussionen. Tänk om vi kunde skriva historia som det parti som höjde taket för debattklimatet. Det parti som vågar vrida och vända på idéerna. Som vågar låta tanken utmanas. Som inte möter motargument med att höja rösten – utan genom att fila på de egna argumenten. Runt om i Sverige har kretsarna kraftsamlat. Vi har diskuterat politik och idéer på ett sätt som vi inte har gjort på väldigt länge. Vi i partistyrelsen läser varenda stavelse som ni skickar in och

jobbar nu med att ta fram vårt förslag till idéprogram.

DET förslaget kommer sen att diskuteras på vår framtidsstämma i slutet av mars. Centervänner, det kommer att vara ett idéprogram för de människor vi kämpar för, för det samhälle vi vill skapa.

Centervänner, nu behöver vi prata om vad Centerpartiet är. Jag vill prata om vad Centerpartiet är – för mig. Ni har säkert en egen bild, egna hjärtefrågor. Jag tänker inte diktera en sanning, men jag vill ge er mina perspektiv.

För mig är Centerpartiet uppkavlade ärmars.

Man brukar säga att vill du få något gjort, fråga den som har ont om tid. Jag skulle vilja säga: vill du ha något gjort, fråga en Centerpartist.

Vart du än vänder dig i vårt avlånga land är Centerpartister ryggraden i idrottsföreningar, i Kooperationer, i bostadsrättsföreningar, i vägsamfälligheten, i församlingar, i företagarföreningar, i studieförbund och i friskolor.

Det är naturligtvis inte en slump. Som Centerpartister vill vi lösa problem så nära människor som möjligt – och vi är bergfast övertygade om att människor tillsammans drivs av en vilja att göra bra saker, att ta långsiktigt ansvar och att utveckla den miljö vi lever i. Vi har kallats pragmatiker. Och i någon mån är det nog sant, men det handlar inte om brist på varken kompass eller ryggrad. Det handlar i högsta grad om politisk övertygelse. Om att de nätverk vi gemensamt bygger har ett värde i sig, att samhället är större än bara staten.

Centervänner, det handlar om att politik, för oss, inte bara är att prata. Det är att göra. För mig är Centerpartiet frihet.

För oss ligger friheten i direkt anslutning till hjärtat. Och det har den gjort länge. I 1959 års idéprogram identifierade man balansen mellan frihet och trygghet som en av de största samhällsutmaningarna. Man konstaterade också att ”Centerpartiet bygger på nedärvda frihetstraditioner med uppgift att föra dem vidare och anpassa dem efter nya förhållanden.” Friheten handlar om rätten att vara den man är

Om rätten att ges en chans

Om möjligheten att stå på egna ben

Om det fundamentala i att slippa förminskas eller diskrimineras.

Om rätten att söka sig en ny framtid någon annan stans.

Friheten har många perspektiv. Jag vill berätta om ett av dem. Att min vän Olga i Vitryssland förföljs och trakasseras i sin kamp för demokrati är för mig lika allvarligt som om det vore min granne. Och faktum är att det nästan är det. Åker du dryga 100 mil norrut från Conventum i Örebro kommer du till Esrang i Kiruna. Åker du samma sträcka sydöst hamnar du strax utanför Minsk. Vitryssland är ett europeiskt land vid EU:s gräns. Utan demokratiska fri- och rättigheter.

Förra gången jag träffade Olga, strax innan jul, berättade hon om hur hon fängslats, om hur hennes familj hotats. Om hur hennes vänner skadats.

Hur orkar du? Frågade jag.

Hon tittade mig i ögonen, log stort, och sa. Jag måste. Vad är alternativet? Olga och jag är ungefär lika gamla. Vi är båda kvinnor. Vår verklighet är på många sätt så lika, på andra sätt så oerhört olika.

Det regnar Nallebjörnar över Minsk. Men det är knappast Lukasjenkos största problem. Runt om i Vitryssland reser sig en ung generation. De vägrar acceptera ofrihet och förtryck. De är välutbildade och välinformerade. De har ett stort kontaktnät. Och framförallt så vet de vad de vill.

Centerpartiet har en lång och stolt historia av att kämpa för frihet och demokrati. Det tänker vi fortsätta med.

Den vitryske diktatorns dagar är räknade och det är vårt ansvar att vara en del av frihetskampen.

För mig är Centerpartiet trygghet och rättvisa

Att fler människor har ett jobb att gå till är naturligtvis bra för ekonomin. Men

vår drivkraft stavas inte BNP. Vår drivkraft stavas Viktor, Mira och Edin. Det är för deras möjligheter att flytta hemifrån, att bli vuxna, att få en trygghet, som vi slåss för jobben. Centervänner, det finns en fråga fler borde ställa sig: VEM ska skapa jobben? För även om han vill så det värker så kommer aldrig Stefan Löfvén att kunna ta upp den magiska hatten och trolla fram jobb till alla. Jobb förutsätter nämligen att det finns företag som skapar dem. Det är därför den fria företagsamheten är central för Centerpartiet.

Det är därför slopandet av andra sjuklöneveckan, sänkta kostnader för att anställa och minskat regelkrångel står på vår att-göra-lista. Det är så vi bygger förutsättningar för en välfärd i världsklass. Det är så vi ger fler både trygghet och rättvisa.

Centervänner, rättvisa är för mig att ge alla maximala chanser i livet. Vi vill utjämna de orättvisor som arv och uppväxt skapat. Staten ska garantera alla en grundtrygghet. Ingen ska falla mellan stolarna och skydds nätet ska förvandlas till en studs matta. Den tar emot på en stadig grund, men den ger dig snabbt kraft att komma tillbaks. Det är därför vi vill se en samordnad arbetslivsförsäkring, som tar hand om dig, oavsett om du är arbetslös eller sjuk. Rättvisa för oss är att skolan i Tensta ger samma möjligheter som skolan i Tibro. Men lösningen stavas inte mer central styrning, tvärt om. Mer makt ska decentraliseras och flyttas närmare människors vardag. Vi ska ha en gemensamt finansierad välfärd med frihet och valfrihet. Lika för alla, men med möjlighet att välja.

”One size” passar inte alla. Vare sig mig i klädaffären, eller människor med olika behov i skolan eller vården.

Den som säger att det är långt mellan idépolitik och ”verkstad”, kan ta sig en titt på skolpengen, vårdpengen och i framtiden med en jobbpeng. Det är Centerpartiets nyckel för att förena rättvisa med egenmakt och utveckling i välfärden. Det är våra idéer- i praktiken. För vårt kommunalråd Maj-Britt tar vår syn på rättvisa sig också uttryck i att Centerpartiet slogs för att få ett modernt skatteutjämnings system på plats. Det ett viktigt verktyg för att skapa likvärdiga villkor oavsett var du bor.

Det handlar om rättvisa i praktiken. I verkligheten. Inte på plakat och banderoller. Sist, men inte minst, för mig är Centerpartiet hållbarhet

Människors uppfinningsrikedom har förbluffat. Vi har tagit oss till månen, och tillbaka igen. Vi har fått ljus på kvällarna, vi botar sjukdomar och reser längre på kortare tid. Det är en fantastisk utveckling som gör att fler och fler äter sig mätta, att världens BNP 22-dubblades under förra seklet och att den extrema fattigdomen sannolikt kommer att vara halverad inom några år.

Men det innebär samtidigt att vi har pressat vår planets gränser och att vi lever över våra ekologiska tillgångar. Det är en utveckling som måste vända, en utveckling som kräver både globala och lokala lösningar. Det är därför Centerpartiet vill se en global prissättning på koldioxid. Att vi får bättre metoder att mäta hur vi tar hand om vårt naturkapital. Och inte minst att vi har långsiktiga ekonomiska styrmedel, som gör att vi styr in mot grön- och förnybar energi.

Det som driver mig är tanken på att vi måste lyckas med klimatutmaningen som ligger så tydligt framför våra näsor. Att vi inte får bli den generation som valde att inte agera, fastän vi visste konsekvenserna – och hade verktygen.

Och det är här landsbygden kommer in. En levande landsbygd är en förutsättning för hållbarhet. Det är inte något valfritt, något vi kan kosta på oss när vi betalt alla andra räkningar som pockar på i statens hög med utgifter.

Det du åt till frukost, biogasen till din bil, stålet i bron du passerade på väg till jobbet, vindkraftselen som laddar din mobil eller trästommen i ditt hus – allt har levererats av landsbygden.

Under lång tid har man målat upp en bild om att det handlar om stad, eller land. Om tillväxt, eller stödpolitik.

Det är ett kortsiktigt, och okunnigt sätt att resonera om städer, samhällen och landsbygden. Centervänner, det är ett distansförhållande som inte fungerar.

Ibland får jag känslan av att oppositionens politik går ut på att göra landsbygden till ett Skansen, ett museum där tiden ska stå stilla, en plats för storstadsbor i behov av rekreation. Man pratar gärna om en levande landsbygd, men samtidigt vill man inte tillåta att någon bor intill Sveriges 100 000 sjöar.

Man säger att man vill lösa klimatproblemen men verkar inte vilja bruka skogen, som är nyckeln i omställningen.

Man vill gärna att vi ska köra miljöbilar. Man vill använda lågenergilampor. Men man verkar inte vilja bryta mineralerna som är nödvändiga för just denna miljöteknik. Resultatet av oppositionens samlade politik skulle bli en våt disktrasa över utvecklingen i stora delar av landet.

För mig är Centerpartiet uppkavlade ärmor.

Man brukar säga att vill du få något gjort, fråga den som har ont om tid. Jag skulle vilja säga: vill du ha något gjort, fråga en Centerpartist.

Vart du än vänder dig i vårt avlånga land är Centerpartister ryggraden i idrottsföreningar, i kooperationer, i bostadsrättsföreningar, i vägsamfälligheten, i församlingar, i företagarföreningar, i studieförbund och i friskolor.

Det är naturligtvis inte en slump. Som Centerpartister vill vi lösa problem så nära människor som möjligt – och vi är bergfast övertygade om att människor tillsammans drivs av en vilja att göra bra saker, att ta långsiktigt ansvar och att utveckla den miljö vi lever i. Vi har kallats pragmatiker. Och i någon mån är det nog sant, men det handlar inte om brist på varken kompass eller ryggrad. Det handlar i högsta grad om politisk övertygelse. Om att de nätverk vi gemensamt bygger har ett värde i sig, att samhället är större än bara staten.

Centervänner, det handlar om att politik, för oss, inte bara är att prata. Det är att göra. För mig är Centerpartiet frihet.

För oss ligger friheten i direkt anslutning till hjärtat. Och det har den gjort länge. I 1959 års idéprogram identifierade man balansen mellan frihet och trygghet som en av de största samhällsutmaningarna. Man konstaterade också att ”Centerpartiet bygger på nedärvda frihetstraditioner med uppgift att föra dem vidare och anpassa dem efter nya förhållanden.” Friheten handlar om rätten att vara den man är

Om rätten att ges en chans

Om möjligheten att stå på egna ben

Om det fundamentala i att slippa förminskas eller diskrimineras.

Om rätten att söka sig en ny framtid någon annan stans.

Friheten har många perspektiv. Jag vill berätta om ett av dem.

Att min vän Olga i Vitryssland förföljs och trakasseras i sin kamp för demokrati är för mig lika allvarligt som om det vore min granne. Och faktum är att det nästan är det. Åker du dryga 100 mil norrut från Conventum i Örebro kommer du till Erange i Kiruna. Åker du samma sträcka sydöst hamnar du strax utanför Minsk. Vitryssland är ett europeiskt land vid EU:s gräns. Utan demokratiska fri- och rättigheter.

Förra gången jag träffade Olga, strax innan jul, berättade hon om hur hon fängslats, om hur hennes familj hotats. Om hur hennes vänner skadats.

Hur orkar du? Frågade jag.

Hon tittade mig i ögonen, log stort, och sa. Jag måste. Vad är alternativet? Olga och jag är ungefär lika gamla. Vi är båda kvinnor. Vår verklighet är på många sätt så lika, på andra sätt så oerhört olika.

Det regnar Nallebjörnar över Minsk. Men det är knappast Lukasjenkos största problem. Runt om i Vitryssland reser sig en ung generation. De vägrar acceptera ofrihet och förtryck. De är välutbildade och välinformerade. De har ett stort kontaktnät. Och framförallt så vet de vad de vill.

Centerpartiet har en lång och stolt historia av att kämpa för frihet och demokrati. Det tänker vi fortsätta med.

Den vitryske diktatorns dagar är räknade och det är vårt ansvar att vara en del av frihetskampen.

För mig är Centerpartiet trygghet och rättvisa

Att fler människor har ett jobb att gå till är naturligtvis bra för ekonomin. Men vår drivkraft stavas inte BNP. Vår drivkraft stavas Viktor, Mira och Edin. Det är

för deras möjligheter att flytta hemifrån, att bli vuxna, att få en trygghet, som vi slåss för jobben. Centervänner, det finns en fråga fler borde ställa sig: VEM ska skapa jobben? För även om han vill så det värker så kommer aldrig Stefan Löfvén att kunna ta upp den magiska hatten och trolla fram jobb till alla. Jobb förutsätter nämligen att det finns företag som skapar dem. Det är därför den fria företagsamheten är central för Centerpartiet.

Det är därför slopandet av andra sjuklöneveckan, sänkta kostnader för att anställa och minskat regelkrångel står på vår att-göra-lista. Det är så vi bygger förutsättningar för en välfärd i världsklass. Det är så vi ger fler både trygghet och rättvisa.

Centervänner, rättvisa är för mig att ge alla maximala chanser i livet. Vi vill utjämna de orättvisor som arv och uppväxt skapat. Staten ska garantera alla en grundtrygghet. Ingen ska falla mellan stolarna och skydds nätet ska förvandlas till en studs matta. Den tar emot på en stadig grund, men den ger dig snabbt kraft att komma tillbaks. Det är därför vi vill se en samordnad arbetslivsförsäkring, som tar hand om dig, oavsett om du är arbetslös eller sjuk. Rättvisa för oss är att skolan i Tensta ger samma möjligheter som skolan i Tibro. Men lösningen stavas inte mer central styrning, tvärt om. Mer makt ska decentraliseras och flyttas närmare människors vardag. Vi ska ha en gemensamt finansierad välfärd med frihet och valfrihet. Lika för alla, men med möjlighet att välja.

”One size” passar inte alla. Vare sig mig i klädaffären, eller människor med olika behov i skolan eller vården.

Den som säger att det är långt mellan idépolitik och ”verkstad”, kan ta sig en titt på skolpengen, vårdpengen och i framtiden med en jobbpeng. Det är Centerpartiets nyckel för att förena rättvisa med egenmakt och utveckling i välfärden. Det är våra idéer- i praktiken. För vårt kommunalråd Maj-Britt tar vår syn på rättvisa sig också uttryck i att Centerpartiet slogs för att få ett modernt skatteutjämnings system på plats. Det ett viktigt verktyg för att skapa likvärdiga villkor oavsett var du bor.

Det handlar om rättvisa i praktiken. I verkligheten. Inte på plakat och banderoller. Sist, men inte minst, för mig är Centerpartiet hållbarhet

Människors uppfinningsrikedom har förbluffat. Vi har tagit oss till månen, och tillbaka igen. Vi har fått ljus på kvällarna, vi botar sjukdomar och reser längre på kortare tid. Det är en 5 fantastisk utveckling som gör att fler och fler äter sig mätta, att världens BNP 22-dubblades under förra seklet och att den extrema fattigdomen sannolikt kommer att vara halverad inom några år.

Men det innebär samtidigt att vi har pressat vår planets gränser och att vi lever över våra ekologiska tillgångar. Det är en utveckling som måste vända, en utveckling som kräver både globala och lokala lösningar.

Det är därför Centerpartiet vill se en global prissättning på koldioxid. Att vi får bättre metoder att mäta hur vi tar hand om vårt naturkapital. Och inte minst att vi har långsiktiga ekonomiska styrmedel, som gör att vi styr in mot grön- och förnybar energi.

Det som driver mig är tanken på att vi måste lyckas med klimatutmaningen som ligger så tydligt framför våra näsor. Att vi inte får bli den generation som valde att inte agera, fastän vi visste konsekvenserna – och hade verktygen.

Och det är här landsbygden kommer in. En levande landsbygd är en förutsättning för hållbarhet. Det är inte något valfritt, något vi kan kosta på oss när vi betalt alla andra räkningar som pockar på i statens hög med utgifter.

Det du åt till frukost, biogasen till din bil, stålet i bron du passerade på väg till jobbet, vindkraftselen som laddar din mobil eller trästommen i ditt hus – allt har levererats av landsbygden.

Under lång tid har man målat upp en bild om att det handlar om stad, eller land. Om tillväxt, eller stödpolitik.

Det är ett kortsiktigt, och okunnig sätt att resonera om städer, samhällen och landsbygden. Centervänner, det är ett distansförhållande som inte fungerar.

Ibland får jag känslan av att oppositionens politik går ut på att göra landsbygden till ett Skansen, ett museum där tiden ska stå stilla, en plats för storstadsbor i behov av rekreation. Man pratar gärna om en levande landsbygd, men samtidigt vill man inte tillåta att någon bor intill Sveriges 100 000 sjöar.

Man säger att man vill lösa klimatproblemen men verkar inte vilja bruka skogen, som är nyckeln i omställningen.

Man vill gärna att vi ska köra miljöbilar. Man vill använda lågenergilampor. Men man verkar inte vilja bryta mineralerna som är nödvändiga för just denna miljöteknik.

Resultatet av oppositionens samlade politik skulle bli en våt disktrasa över utvecklingen i stora delar av landet.

Det är inte bara orättvist, centervänner, det är direkt kontraproduktivt. Låt mig säga det igen. Landsbygden är grunden för hållbarhet – och det behöver fler få veta.

Centerpartiet ska vara rösten för landsbygdens möjligheter. För vilka ska annars vara det? Vi behövs för att fungerande kommunikationer ska inkludera bredband även i Oviken och Liatorp.

För att skog och jord ska brukas utan att förbrukas. För att det ska bli enklare och billigare att vara företagare på landsbygden. För att våra barn ska växa upp i en giftfri miljö. För att de ska få äta sund och säker mat i skolan.

För att Sverige på sikt inte ska bidra med några klimatutsläpp.

För att miljöbilarna ska gynnas framför fossilslukarna.

Därför lanserar vi under våren en kampanj som kommer att handla om just landsbygden som motor för hållbarhet och jobb i hela landet.

Den kommer att handla om vad vi behöver göra för att ge landsbygden luft under vingarna. Om hur vi vänder den utveckling som pågått allt för länge, och som är allt annat än långsiktigt hållbar.

Centervänner, vi ser hela landet. Vi är ett parti för hela Sverige. Det innebär Stockholm såväl som Sorsele, det innebär Malmö såväl som Maramö. Det är nämligen inte var vi bor som definierar vem vi är, eller var vi hör hemma politiskt. Det är vad vi tror på.

Det här var mina perspektiv. För mig bygger de ett parti vars liberalism är social, decentralistisk och grön. Det är ett jordnära parti, med frihet, rättvisa och hållbarhet mitt i hjärtat.

Centervänner, kampen för våra idéer börjar och slutar i er vardag.

Vårt kommunalråd, Maj-Britt, gnuggar sig i ögonen och häller i sig en kopp kaffe, svartare än synden. Det är dags för ytterligare en dag i en helt vanlig kommun. Det är hon, och många med henne, som kommer att göra de svarta bokstäverna i vårt framtida idéprogram till verklighet. Hon ger orden händer, fötter – och vingar.

Jag skulle vilja tacka er. Både för det arbete ni har lagt ned på idéprogrammet de senaste veckorna. Men också för att ni varje dag genomför Centerpartiets politik i kommuner och regioner. Tack för bredband till fler, mer jobb och en bättre skola. Bland mycket annat. Vi har inte byggt färdigt vårt samhälle idag, sannolikt inte heller i morgon – men steg för steg, dag för dag, gör vi Sverige lite grönare, lite friare och lite rättvisare.

Taggar

2010-tal, 2013, Centerpartiet, Kvinna, Politiska tal

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/annie-loof-tal-pa-kommundagarna-i-orebro>